Vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen

Vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen

Oostenrijk

1 Zijn er verschillende vormen van "geregistreerde partnerschappen" in deze lidstaat? Ga nader in op de verschillen tussen de diverse vormen.

Naast de instelling van het huwelijk bestaat in Oostenrijk ook de mogelijkheid een geregistreerd partnerschap aan te gaan overeenkomstig de Wet inzake geregistreerde partnerschappen (*Eingetragene Partnerschaft-Gesetz*, EPG).

In zijn uitspraak van 4 december 2017 maakte het Grondwettelijk Hof een einde aan de verschillen in regelgeving voor heteroseksuele en homoseksuele stellen. Sinds 1 januari 2019 kunnen homoseksuele stellen in Oostenrijk in het huwelijk treden. Ook staat het geregistreerd partnerschap nu open voor heteroseksuele stellen (dit was voorheen voorbehouden aan homoseksuele stellen).

De regels betreffende geregistreerde partnerschappen verschillen slechts op enkele punten van die voor huwelijken, bijvoorbeeld met betrekking tot de minimumleeftijd (18 jaar; “verklaring van huwelijksbevoegdheid” niet nodig vanaf een leeftijd van 16 jaar) of de ontbinding van het huwelijk (toegestaan wanneer de partners al drie jaar uit elkaar zijn; voor huwelijken is in uitzonderingsgevallen een periode van zes jaar vereist).

2 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk vermogensstelsel voor geregistreerde partnerschappen? Wat houdt het in? Op welke vormen van "geregistreerd partnerschap" is het van toepassing?

Net als bij huwelijken is het standaard vermogensstelsel voor geregistreerde partnerschappen dat van scheiding van goederen (*Gütertrennung*) (artikel 1217, lid 2, juncto artikel 1233 van het Oostenrijkse Burgerlijk Wetboek, *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*). Elke geregistreerde partner behoudt het vermogen dat hij in het partnerschap heeft ingebracht en is de enige eigenaar van het vermogen dat hij verwerft. Bovendien is elke geregistreerde partner de enige schuldeiser van zijn schuldenaren en de enige schuldenaar van zijn schuldeisers.

3 Hoe kunnen partners hun vermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

Partners in een geregistreerd partnerschap kunnen hun vermogensstelsel regelen in een overeenkomst inzake een geregistreerd partnerschap onder dezelfde voorwaarden als gehuwde stellen. De partijen kunnen een ander vermogensstelsel kiezen dan het standaardstelsel en dit vastleggen in een contractuele overeenkomst. Dergelijke overeenkomsten zijn alleen geldig als ze in een notariële akte worden vastgelegd (artikel 1 van de Oostenrijkse Wet op notariële akten, *Notariatsaktsgesetz*).

4 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een vermogensstelsel te regelen?

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk.

5 Wat zijn vanuit het oogpunt van het vermogensrecht de rechtsgevolgen van de ontbinding of nietigverklaring van het geregistreerde partnerschap?

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk (artikelen 24 e.v. van de Wet inzake geregistreerde partnerschappen).

6 Welke uitwerking heeft het overlijden van een van de partners op de vermogensrechtelijke gevolgen van het geregistreerde partnerschap?

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk (artikelen 24 e.v. van de Wet inzake geregistreerde partnerschappen).

7 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende de vermogensrechtelijke gevolgen van het geregistreerde partnerschap?

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk.

8 Welke uitwerking hebben de vermogensrechtelijke gevolgen van het geregistreerde partnerschap op de rechtsbetrekkingen tussen een partner en een derde?

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk.

9 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het vermogen van het geregistreerde partnerschap in deze lidstaat.

Inhoudelijk gezien zijn hierop dezelfde regels van toepassing als op het huwelijk.

10 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Een verzoek tot inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster moet worden ingediend bij de districtsrechtbank die bevoegd is in het gebied waar het onroerend goed is gelegen.

Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend en door de aanvrager worden ondertekend. De handtekening hoeft in principe niet te worden gewaarmerkt, tenzij er in het verzoek een expliciete akkoordverklaring met de inschrijving in het kadaster (*Aufsandungserklärung*) is opgenomen.

Het verzoek moet vergezeld gaan van een openbaar of onderhands document dat de rechtsgronden voor de verwerving van het onroerend goed bevat (bv. een koopcontract) en is voorzien van de gewaarmerkte handtekeningen van de partijen. Naast de precieze omschrijving van het onroerend goed moet bij onderhandse documenten ook een *Aufsandungserklärung* worden bijgevoegd.

De *Aufsandungserklärung* is een verklaring waarin de persoon wiens recht wordt beperkt, bezwaard, komt te vervallen of wordt overgedragen aan een andere persoon (in het geval van een koopcontract de verkoper) expliciet akkoord gaat met inschrijving van de wijziging in het kadaster. De *Aufsandungserklärung* moet door een rechtbank of notaris worden gewaarmerkt en worden ondertekend door de contractpartij. De *Aufsandungserklärung* kan ook in het kader van het verzoek tot inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster worden ingediend. In dat geval moeten de handtekeningen in het verzoek door een rechtbank of notaris worden gewaarmerkt.

Het verzoek moet overeenkomstig artikel 160 van de federale Belastingwet (*Bundesabgabeordnung*) vergezeld gaan van een belastingcertificaat (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*). Met dit certificaat bevestigt de belastingautoriteit dat er geen belemmeringen zijn voor de inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster in termen van verschuldigde belastingen.

Als het verzoek wordt opgesteld door een advocaat of notaris, moet het elektronisch worden ingediend. In dat geval moeten de bijlagen in een elektronisch documentenarchief worden geplaatst. Het belastingcertificaat van de belastingautoriteit kan vervolgens worden vervangen door een door de advocaat of notaris opgestelde verklaring met een eigen berekening (*Selbstberechnungserklärung*).

Laatste update: 05/06/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.